

הת (באר שבע) 54701-10-24 - יניב סאלם נ' מדינת ישראל

ה"ת (באר-שבע) 54701-10-24 - יניב סאלם ואח' נ' מדינת ישראל/שלום באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 54701-10-24

1. יניב סאלם

2. אילנה בן לולו

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר-שבע

[22.01.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

החלטה

1. בקשה להשבת תפוסים בתום ההליך.

משנמסר על ידי ב"כ המבקשים, כי לא קיימת עוד מחלוקת שבית המשפט נדרש להכריע בה, מורה על ביטול הדיון שנקבע לתאריך 28.1.25 בבקשה להשבת התפוסים.

המזכירות תעדכן יומן.

מורה על השמדת סכין וגז פלפל.

החלטה בדבר השבת התפוסים השייכים למבקשים לידיהם ניתנה כבר בתאריך 2.12.24 ועל המשיבה לקיימה לאלתר, ככל שטרם קוימה.

2. אשר לבקשה להטלת הוצאות על המשיבה לטובת המבקשים, מעיון בתיק מצטיירת התמונה הבאה:

א. המבקשים הם נאשמים 1 ו-3 בכתב האישום הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בתאריך 20.6.22.

התנהלה פרשת עונש ארוכה, בסופה ניתן גזר דין בעניינם בתאריך 19.6.24.

הטיפול בערעור המבקשים על חומרת עונשם הסתיים בבית המשפט המחוזי בתאריך 25.9.24 (עפ"ג 56915-07-24).

ב. הבקשה שבפניי להשבת תפוסים הוגשה בתאריך 29.10.24. מאחר שתיק הת"פ התנהל בפני מותב אחר שאינו מכהן עוד בבית משפט זה, הבקשה הועברה לעיוני בתאריך 7.11.24, וניתנה החלטה בדבר הגשת תגובת המאשימה בתוך 14 יום.

ג. בחלוף המועד, בתאריך 24.11.24 ניתנה התראה למאשימה כי לא הוגשה תגובתה וניתנה ארכה להגשת התגובה.

ד. בתאריך 1.12.24 הוגשה תגובת המאשימה כי לא תתנגד להשבת תפוסים למעט "כסף ותכשיטים אשר נתפסו ושייכים למתלוננת... סכין וגז פלפל".

ה. על תגובה זו של המאשימה ניתנה החלטה בתאריך 2.12.24 ולפיה ניתן תוקף של החלטה לכך, שתפוסים השייכים למבקשים, למעט סכין וגז פלפל, יוחזרו אליהם וכי אם קיימת מחלוקת נוספת, תוגש בקשה מפורטת על כך, תוך התייחסות לפרטי התפוסים.

עוד באותו היום הודיע ב"כ המבקשים, כי התפוסים המצויים בידי המשטרה כיום - תכשיטים וכסף - שייכים למבקשים, וכי התפוסים השייכים למתלוננים הושבו להם עוד בשלב מוקדם של ההליך.

בתאריך 4.12.24 הוגשה בקשה נוספת מטעם המבקשים המבהירה, כי אין בידי המבקשים רשימת תפוסים ולכן אין ביכולתם לפרט מעבר לכך. הובהר, כי תכשיטים השייכים למבקשת 2 ושהיו על גופה בעת מעצרה נתפסו ולא הושבו וכך גם לגבי כסף שנתפס על גופו של המבקש 1 עם מעצרו. הובהר, כי עוד בטרם הסתיימו ההליכים הושבו התפוסים השייכים למתלוננים. לציין, כי מעיון בתיק עולה, כי בקשה נוספת זו לא הועברה לעיוני ועל כן גם לא ניתנה בה החלטה.

ו. בתאריך 26.12.24 הוגשה בקשה נוספת על ידי המבקשים, כי ייקבע דיון בבקשה וכן כי בית המשפט יורה למשיבה להעביר לעיונו רשימת תפוסים. בית המשפט הורה למאשימה להגיב לבקשה בתוך 10 ימים ולצרף לתגובתה את רשימת התפוסים. כן הורה בית המשפט למאשימה לציין ביחס לכל תפוס האם הושב בהתאם להחלטה מתאריך 2.12.24, או קודם לכן. כן נקבע, כי ייקבע דיון בבקשה לאחר בירור מהי יריעת המחלוקת.

ז. בחלוף המועד, בתאריך 12.1.25 ניתנה התראה למאשימה כי לא הוגשה תגובתה לתיק. בית המשפט העיר לגבי מחדל המאשימה המצרף קביעת דיון בבקשה רק על מנת לברר האם קיימת בתיק מחלוקת. כן ניתנה התראה למאשימה כי בית המשפט שוקל הטלת הוצאות בתיק.

ח. בתאריך 15.1.25 הוגשה תגובת המשיבה. המשיבה מתנצלת על האיחור בהגשת התגובה, שנבע מתקלה בהמצאת תגובה לבית המשפט. צורפה רשימת התפוסים. הובהר, כי מאז ההחלטה מתאריך 2.12.24 לא הושבו תפוסים נוספים. הובהר, כי התפוסים השייכים למתלוננים כבר הושבו. נתבקשה השמדה של סכין וגז לפל. הוסכם על השבת יתר התפוסים למבקשים.

ט. על כך ניתנה החלטת בית המשפט התקיפה, כי התנצלויות המאשימה בגין אי קיום החלטות במועדן, או בכלל, הפכו להיות הכלל ולא החריג, באופן שמצדיק הטלת הוצאות על המדינה להפנמת העלויות. בית המשפט הורה לב"כ המבקשים להבהיר האם נוכח עמדת המדינה קיימת עוד מחלוקת בתיק.

מכאן הבקשה.

3. המפורט לעיל מצדיק הטלת הוצאות לזכות המבקשים, ולו בשל העובדה, כי היה על המשיבה לוודא השבת התפוסים למבקשים כבר בהתאם להחלטה מתאריך 2.12.24.

למרות זאת, התנהלות המשיבה הצריכה את המבקשים לפנות לבית המשפט מספר פעמים נוספות על מנת להבהיר ולקבל סעד, שבסופו של דבר לא היה במחלוקת כלל וניתן היה לאשרו כבר בחודש נובמבר.

חלק מהסרבול והעיכוב בטיפול בבקשה נבעו מתגובת המדינה מתאריך 1.12.24 שמנוסחה לא ניתן היה להבין כלל, כי התפוסים השייכים למתלוננת הושבו זה מכבר וכי למעשה התפוסים שנותרו בתיק שייכים למבקשים, כך שלא נותרה כל מחלוקת.

תגובה עניינית, ברורה ומדויקת, היתה מאפשרת לבית המשפט להבין כבר אז כי כל טענות המבקשים נכונות וכי אין צורך בטיפול נוסף. בית המשפט אף התריע על כך במספר החלטות, כי לא ברורה יריעת המחלוקת, אם בכלל.

עניין זה התברר, לאחר מספר בקשות מטעם המבקשים, בתגובה מתאריך 15.1.25 אשר אישרה את הדבר ולמעשה מבהירה, כי החלטת בית המשפט מיום 2.12.24 לא קוימה. מסיבה זו, נאלץ ב"כ המבקשים לבקש בתאריך 19.1.25 כי מועד הדין ייוותר על כנו על מנת לוודא כי ההחלטה תקינה. כאמור, לא מצאתי לנכון להקצות זמן שיפוטי נוסף לתפקיד שיטור זה, שכן מובן מאליו הדבר, כי מדינת ישראל תקיים את החלטות בית המשפט. במצב דברים זה, התנהלות המדינה גרמה למבקשים להוצאות מיותרות וכן לעיכוב בהשבת תפוסים, שאין מחלוקת ולמעשה מעולם לא היתה כל מחלוקת, כי צריך היה להשיב לידיהם עם סיום ההליך ולכל המאוחר בתאריך 2.12.24. על כן אני מחייבת את המשיבה בתשלום הוצאות בסך ₪ 750 לכל אחד מהמבקשים. ההוצאות ישולמו בתוך 90 יום.

להמשך טיפול המזכירות.

4. התנהלות המשיבה, אשר תוארה לעיל מצדיקה הטלת הוצאות גם לטובת אוצר המדינה והנהלת בתי המשפט. פעמיים המדינה לא הגיבה לבקשות במועד שנקצב, ובית המשפט נדרש להקצות משאבים לצורך מעקב, התראה ופיקוח אחר קיום החלטותיו. המדובר בשירותי מזכירות שבית המשפט נותן למעשה ליחידת התביעות, שירותים שיש להן עלויות ומן הראוי כי הגוף החודל יישא בהן. כאמור, בית המשפט אף נאלץ לשריין מועד לדין על מנת לברר מצב עובדתי, שכיום מתברר כי הוא פשוט להפליא. לו פעלה המשיבה כנדרש כבר בחודש נובמבר, לא היה צורך להתנצל על "טעות האנוש" בחודש ינואר. בית המשפט מוצא לנכון לציין, בהמשך להחלטה מתאריך 15.1.25, כי רק בשבוע האחרון מותב זה בלבד נאלץ להתריע בפני המאשימה במספר לא מבוטל של תיקים, כי תגובה לא הוגשה במועד. לא מדובר במקרה חריג או חד פעמי שבו משאבי בית המשפט - הן המזכירות, הן צוותי השופטים והן השופטים עצמם - משמשים כמערך תזכורות והתראות של יחידת התביעות.

במצב דברים זה, החלטה בדבר הטלת הוצאות על המדינה בגין התנהלותה בקיום החלטות בית המשפט בכלל, ובמועד שנקצב בפרט, תינתן, ככל שעוד יהיה בכך צורך בעקבות החלטה זו, כהחלטה כוללת בנוגע לאסופת מחדלי המדינה בתיקים שונים.

5. המזכירות תביא ההחלטה לעיון הצדדים.

העתק גם לראש לשכת התביעות.

העתק לנשיא בתי המשפט השלום במחוז הדרום.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.